

[Henning Andersen.]

Knudsen, at jeg er glad for, at han her har vedstået sin udtalelse med hensyn til loven om reguleringsforanstaltninger for internationalt fiskeri.

Til slut skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for det fremsatte dagsordensforslag.

Henry Christensen: Det mest interessante og afgørende, der er kommet frem i den sidste del af debatten, er jo det indlæg, som hr. Risgaard Knudsen fremkom med, og som jeg går ud fra at både statsministeren og især fiskeriministeren vil give deres kommentarer til. Det, som vi fik at vide af hr. Risgaard Knudsen, var, hvad der var hans opfattelse og vurdering — som socialdemokratiets ordfører — af de bestemmelser, der regulerer regeringens handlemuligheder. Det fremgik klart, at hr. Risgaard Knudsen som socialdemokratiets ordfører havde den opfattelse — og han har ment, det på grundlag af den forudgående debat var nødvendigt at præcisere den opfattelse — at der var tale om en bemyndigelse til at forhandle en begrænsning, men bestemt ikke til at forhandle et totalforbud.

Jeg har godt lagt mærke til — og det må jo være udtryk for statsministeren forudseenhed — at statsministeren også var inde på diskussionen om begrænsning eller totalforbud og mente, at dette var et rent teoretisk spørgsmål. Jeg tror ikke, man kan løse den konflikt, der her synes at være opstået, på det grundlag. Jeg går ud fra, statsministeren heller ikke vil påstå, at vi i 1973 eller 1974 har gennemført et totalforbud, idet man har gennemført en øget begrænsning. Det er formentlig ikke identisk. Det ville i hvert fald have interesse for de erstatningsovervejelser, der skal finde sted. Jeg går ikke ud fra, at man vil betragte de to ting som identiske. Det afgørende er, om regeringen nu vil fortælle os — på trods af, hvad socialdemokratiets ordfører klart har erklæret, da han var ordfører, og i dag har vedstået — på hvilket grundlag og med hvilken beføjelse den har truffet aftale om et totalforbud.

Erik Hansen: Den oplysning, hr. Risgaard Knudsen her i dag fremkom med, gav anledning til berettiget opsigt, og jeg tror, hans

udtalelse her i dag vil stå meget længe. Hr. Risgaard Knudsen sagde, at han i et og alt vedstod, hvad han havde sagt, da vi i 1971 behandlede disse problemer her i tinget. Jeg synes, der er grund til at føje til denne markante udtalelse af hr. Risgaard Knudsen, at hr. Risgaard Knudsen var jo ikke det eneste socialdemokratiske medlem af det pågældende udvalg. Der var hr. Poul Dalsager, der var hr. Knud Hertling, der var hr. Johan Nielsen, hr. Axel Ivan Pedersen og hr. Bertel Pedersen. Uden at det skal give anledning til, at man vandrer herop og vedstår noget, vil jeg sige, at det nok på et senere tidspunkt kan have megen interesse, om de pågældende udvalgsmedlemmer også vedstår det, der dér er sagt.

Tilbage står stadig spørgsmålet om det lovmæssige grundlag. Jeg har i mit første indlæg her i dag givet udtryk for en tankegang, der ligger på linje med hr. Risgaard Knudsens. Er der lovmæssig baggrund for det, man her har vedtaget? Derfor er jeg glad for den opbakning, der her er kommet.

I en debat som denne kan der også være et betydeligt behov for at få en aktuel erklæring af statsministeren om hans fortolkning af det lovmæssige grundlag. Det var sådan set beroligende, og det giver visse muligheder for det udvalgsarbejde, vi skal ind i — jeg kan på mit partis vegne tilslutte mig, at vi går i gang med et udvalgsarbejde — når statsministeren siger, at den forståelse, man er kommet til, er såmænd ikke mere fast, end at den kan opløses eller aflyses. Statsministeren talte om, at man var kommet til en forståelse med den amerikanske regering. Den socialdemokratiske ordfører talte i dag om en aftale, hr. Jørgen Peder Hansen talte om en aftale. En forståelse og en aftale kan jo virke lidt forskelligt. Jeg vil nu i denne sag helst bygge på aftaler og ikke så meget på en forståelse.

Statsministeren sagde videre, at hvis det viser sig, at forståelsen er kommet til verden på baggrund af en vurdering, der ikke kan holde for en videnskabelig vurdering på ny, så kan aftalen falde væk. Når man har taget det videnskabelige og det statsretlige og i øvrigt har et løfte fra fiskeriministeren om, at man vil tage øget hensyn, sådan måtte jeg forstå det, til fiskeriets organisationer, så tror jeg, vi kan nå meget langt i det udvalgsarbejde, som også jeg gerne vil anbefale.